

vanskelige konflikt i Mellemøsten er Israel-Palæstina-konflikten, og at løsningen af den konflikt er fuldstændig afgørende for, om man kan få en fredeligsgørelse og en demokratisering i Mellemøsten.

Jeg vil godt på den baggrund spørge ministeren, hvad hans vurdering er af betydningen af Irakkrigen for situationen i Mellemøsten, og med Mellemøsten mener jeg både det brede Mellemøsten, men sandelig også den del af det centrale Mellemøsten, der handler om Israel-Palæstina-konflikten.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg er fuldstændig enig med fru Anne Grete Holmsgaard i, at en nøgle til en varig stabilitet og fred i Mellemøsten naturligvis er, at vi får en fredsproces i gang mellem Israel og palæstinerne. Og der er grund til på det allerstærkeste at beklage den udvikling, vi har set nu i de seneste måneder i Mellemøsten.

Kl. 16.50

Der er ikke noget realistisk alternativ til den køreplan for fred, som den såkaldte kvartet har lagt frem, der har det endemål, at der bliver etableret en selvstændig og levedygtig palæstiensisk stat, som kan og skal leve i fred med Israel, et Israel, der har sikrede og garanterede grænser; det er det, vi må arbejde hen imod.

Jeg er enig med fru Anne Grete Holmsgaard i, at før vi når dertil, er det vanskeligt at forestille sig en varig fred og stabilitet i regionen, og derfor må det have allerhøjeste prioritet nu.

Men set i sammenhæng med Irak vil jeg så igen sige, at hvis vi kunne udvikle et frit, moderne Irak, der kan stå som et forbillede for andre lande i regionen med hensyn til at sikre borgernes rettigheder, så kunne det også være et værdifuldt bidrag til at skabe stabilitet i området.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ja, hvis man kunne det, kunne det måske nok bidrage.

Men jeg ville godt spørge ministeren, om han virkelig tror, at det kunne bidrage til at løse Palæstina-Israel-konflikten. Tror han virkelig, at det kunne bidrage til at løse Israel-Palæstina-konflikten, og har ministeren ligesom bare, hvad kan man sige, en indikation af, at Irakkrigen og de konsekvenser, der har været af den, har bidraget positivt til at mindske den helt uhyrlige konflikt, som den har udviklet sig mellem Israel og Palæstina om de besatte områder?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Nej, jeg tror desværre, vi må sige, at Israel-Palæstina-konflikten lever sit eget dybt ulykkelige liv, og det er så i øvrigt helt uanset, hvad der i øvrigt foregår i regionen.

Der er grund til at lægge det stærkest mulige pres på begge parter i den dybt ulykkelige konflikt for at få gang i fredsprocessen igen; ja, jeg deler fru Anne Grete Holmsgaards opfattelse, at her er nøglen til varig fred og stabilitet i området.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt sige, at en af de ting, jeg frygter, er, at vreden over dobbeltstandarder i vestlig politik er stærkt stigende i Mellemøsten.

Nu har vi jo brugt adskillige timer her på at snakke om FN's betydning, FN's Sikkerhedsråds betydning og navnlig resolution 1441, og ministeren har mange gange sagt, at det var Iraks manglende overholdelse af resolution 1441, der gjorde, at Danmark, et flertal i Danmark, tilsluttede sig.

Sagen er jo bare, at der ligger en række resolutioner, som vender sig mod Israel og Israels besættelse af Vestbredden og Gaza. Så er ministeren ikke enig i, at hvis man ikke også her er stålsat, når det gælder om at kræve, at de resolutioner skal overholdes, så vil man indirekte komme til at fremme en vrede i Mellemøsten over, at der er dobbeltstandarder: Én ting gælder i Irak, en anden ting gælder, når det handler om Israel?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, naturligvis må man insistere på, at FN's Sikkerhedsråds resolutioner bliver overholdt, og der skal naturligvis heller ikke være dobbeltstandarder.

Men som fru Anne Grete Holmsgaard ved, så er Israel-Palæstina-konflikten jo uhyggelig kompliceret og har så mange facetter, at der kræves mere end almindelig målbevidst international indsats for at få fredsprocessen i gang igen. Der er ingen nemme løsninger, men der er ikke noget alternativ til den køreplan for fred, som kvartetten har stillet op, og der må alle, der har mulighed for det, øve et maksimalt pres på begge parter i konflikten for at få den proces sat i gang igen.

Formanden:

Så er det hr. Søren Søndergaard som medspørger.